

Necredința nu-L împiedică pe Dumnezeu

28 IANUARIE 1962

PHOENIX, ARIZONA, U.S.A.

¹ Domnul să vă binecuvânteze. Știți, este scris în Cuvânt: „Eram fericit când ni se spunea să mergem la casa Domnului.” Amin.....Vedeți? Acest loc drăguț, atmosferă bună, păstor bun și acest cor, o astfel de biserică frumoasă, eu nu văd de ce ar lipsi ceva în această dimineață ceva din tot ceea ce avem noi nevoie. Eu sigur apreciez acea cântare: „Dumnezeu este suficient.” Nu este aceea minunată? Au cântat atât de frumos și voci consacrate și mie îmi place asta. Îmi place ceva ce este real, care nu are vreo (voi știți) înscenare. Voi nu aveți...Îmi place cântarea bună, dar eu---eu doar nu pot să suport o voce superantrenată, voi știți. Știți, eu...O țin până când ei se albăstresc la față și...știți și într-un fel ca o gargară sau untremurat de voci sau ceva și...Acelanu este cântat.Mie îmi place cântatul în felul acesta: doar real chiar din inimă, cântarea bună de modă veche penticostală.

² Frate Sothmann, ești aici undeva?(Unul din administratorii mei). Privesc în jur la acest loc. Acesta este felul în care mi-ar place să fie construită biserica noastră acasă, cu toate aceste spații pentru Școala Duminicală și lucruri aici în spate astfel. Mie îmi place aceea... Venind în sus cu un timp în urmă, eu am observat aceasta. Noi suntem pe cale de a construi o nouă biserică și mie îmi place aceasta. Îmi plac acele bănci, covoarele felul în care sunt fixate. Este frumos. Și eu nu spun aceasta

2NECREDINȚANU-L ÎMPIEDICĂ PEDUMNEZEU

doar să laud, atât de mult cum sunt...Eu doar spun adevărul. Îmi--îmi place aceea. Mie doar---îmi place asta.

³ Eu cred că acesta este unde trebuia să fiu prima dată. Eu sunt doar cu zece zile întârziere. Acesta sunt eu: întârziat de obicei. Dar două lucruri pe care le-am învățat în această dimineață, că aceasta este una din „Bisericele lui Dumnezeu” din Cleveland, Tennessee. Acei oameni au fost o binecuvântare pentru mine în jurul lumii. Eu îmi amintesc de cinevacare s-a alăturat, pe care l-am avut când noi am ajuns întâi cunoscuți. Aici cu câțiva ani în urmă, fratele Gordon Lindsay, care este asociat cu Adunările lui Dumnezeu, el m-a trimis sus la Chattanooga. Și el a spus că ei urmau să aibă o adunare acolo și ei aveau un auditorium mare. Așa că eu l-am trimis pe fratele Baxter, care vorbea pentru mine la acel timp, la Chattanooga. Și el m-a sunat înapoi. A spus: „Frate Branham, noi avem un auditorium aici cu șase mii cinci de sute de locuri; noi avem o biserică care sponsorizează și aceasta este o biserică mică la subsol, doar probabil cam treizeci și cinci de membri.” A spus: „Asta-i frumos,” dar a spus: „asta este singura sponsorizare”.

⁴ Și am spus: „Ei bine, eu voi fi sus mâine” și am zburat acolo. Și dimineața următoare eu am avut privilegiul să vorbesc la Universitatea Lee. Acea este una din marile universități și oh, ce grup bun de studenți a fost acela! Și seara următoare când ei au venit înăuntru erau în spate afară pe stradă. Ei doar n-au putut nici măcar avea un loc să stea jos undeva. Atunci eimi-au venit în ajutor. Tot acel auditorium, cu o bisericuță mică ca sponsor și ei toți au venit împreună și noi cu adevărat am avut un timp glorios. Și acela a fost primul meu contact chiar direct cu sediile Bisericii lui Dumnezeu. Îmi place acel nume: Biserica lui Dumnezeu. Mie--mie îmi place acela ca nume și eu îi apreciez pe ei foarte mult.

Voi știți, cred---fratele David Littlefield. Și el este un prieten atât de apropiat de al meu. El vine la mine acasă tot timpul. Noi avem părtășie unul cu celălalt sus acolo. Și el tocmai a construit o biserică nouă și eu am avut privilegiul s-o dedic Domnului recent.

⁵ Și astfel, noi suntem fericiți să fim aici astăzi în această atmosferă bună de închinare. Și eu apreciez atât de mult purtarea de grijă a acestor biserici de când suntem noi în oraș și peste tot în Valea Maricopa, o părtășie atât de minunată. Am spus ziua trecută că eu mă gândesc că cuvântul „phoenix” înseamnă „ceva care iese din nimic.” Acuma, aceea ar putea fi expresia greșită, dar eu mă gândesc că aceasta este ceva în felul

acela, că acest oraș a fost construit dintr-un deșert aici, chiar exact în mijlocul unui deșert. Deci, el s-a ridicat sus din haos.

Și acum câțiva ani, eu am venit în oraș, cam acum zece sau cincisprezece ani și bisericile erau într-un fel de luptă una cu cealaltă. Tu de-abia puteai avea... Ei spuneau: „Ei bine, dacă acest grup urmează să facă o cooperare, noi suntem afară.” Vedeți? Și deci... Dar acum eu aflu că există un alt „phoenix” care s-a ridicat, o asemenea frățietate a părtășiei printre frați, toate bisericile împreună. Eu observ seară după seară în locuri, cum...

⁶ Acum, asta cade într-un fel greu peste prețiosul nostru frate aici pentru că aceasta este duminică dimineața să fie aici. Șieu... Noi întotdeauna am spus că fiecare persoană trebuie să fie la postul lor de datorie duminică dimineața. Eu mă gândesc că oricând aveți serviciu, propria voastră biserică trebuie să fie a voastră... Acela este---acela este locul vostru de veghere. Acela este locul unde voi trebuie să stați. Și eu întotdeauna m-am gândit aceea. În campaniile mele eu de obicei le închid duminică după masă, astfel că... serviciu de duminică după amiază, astfel ca aceea să nu deranjeze bisericile duminica și atunci trimit toți delegații de peste tot din țară la diferite biserici să coopereze. Acea este părtășie împreună. Eu iubesc aceea.

⁷ Și acum, azi să fiu aici, să mă bucur de acest timp de părtășie, doar înainte de a merge către încheierea finală a părții mele, din câte știu eu, la serviciul Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline... Și noi sperăm, crezând că Dumnezeu ne va întâlni în această după amiază, chiar acolo și ne va ajuta să aducem ceva ce va fi benefic pentru că stăm printre acei oameni episcopalieni, catolici, luterani, orice. Și noi ne încredem că poate Dumnezeu se va mișca doar jos în vreun fel ca să aducă pe mulți înăuntru.

⁸ Mi-ar place să spun aceasta chiar acum. Eu niciodată nu m-am simțit mai mult acasă în viața mea, astfel, doar stând aici, în felul acesta.

Ați observat în părtășia fraților Oameni de Afaceri ai Evangheliei Depline, că ei aduc înăuntru, se pare, ca lumea ecumenică, episcopalieni, presbiterieni? Vedeți, foamea? Și „Biserica lui Cristos”, sute din ei s-au întâlnit seara trecută în Dallas care caută după botezul Duhului Sfânt, aceia care s-au luptat cu mine peste tot de-a lungul țării asupra vindecării Divine și cu voi fraților. Și acum voi vedeți... Eu cred totuși, de când ei au început să vadă părtășia noastră, uniunea noastră și pe Dumnezeu cu noi, nu există nimic ce pot ei să spună împotriva ei pentru că asta doar se întâmplă. Asta-i tot. Și eu cred că asta este minunat.

Dar acum către biserica viului Dumnezeu, toți aceia care sunt în Cristos, mi-ar place să fac această mică declarație. Vă dați voi seama de timp? Există așa de mulți oameni, când voi ajungeți doar printre oameni ca aceia și oameni care sunt din diferite biserici, ei nu sunt destul de spirituali ca să prindă discernământul ei. Înțelegeți? Ei nu-l prind. Lor le place să se bucure și să-L laude pe Domnul și să strige în bucuria Domnului. Acea este bine. Dar să mergi jos și să afli de unde vine aceea (Înțelegeți?), să mergi jos și să realizezi ce înseamnă aceea...

Totul este stabilit în ordine în Dumnezeu. El este exact la timp.

10 Odată eu predicam despre subiectul „Porunca a unsprezecea” sau asta a fost „Fericirea uitată”. În capitolul al 11-lea din Matei, versetul al-6-lea, spunea că Ioan a trimis ucenicii lui să afle, să-L întrebe pe Isus dacă El era într-adevăr Mesia sau nu. Și Isus nu i-a dat niciodată lui Ioan o carte despre cum să se comporte în biserică sau cum să se comporte în închisoare și așa mai departe. El doar a spus: „Stați până când serviciul este gata și apoi---apoi voi veți hotărî în propria voastră minte.” Înțelegeți?

11 Astfel lucrurile au luat loc, deci ei s-au dus înapoi peste deal așa cum au făcut ei și El a început să spună: „Ce ați ieșit să vedeți? Ce v-ați dus să vedeți afară? Un om îmbrăcat în haine moi?” A spus: „Ei sunt în palatele regelui. V-ați dus să vedeți un profet?” A spus: „Mai mult decât un profet,” și El a început să-l laude pe Ioan, după ce Ioan l-a dat Lui lucrul cel mai mic ce a putut...Aproape cel mai rău lucru ce a putut el să spună despre Isus era să întrebe de El după ce el l-a prezentat. Și atunci Isus, întorcându-se drept în jur și știa că Ioan era exact duhul lui Ilie...Amândoi au ieșit înainte tunând doar cât puteau de tare și tăind și lăsând așchiile să cadă unde au vrut.

12 Și apoi ați observat voi? Imediat după slujba lui Ilie cu acea Izabelă și toți oamenii încercând să se modeleze după ea și totul...Cum probabil că el a demonstrat și a tăiat acea Evanghelie acolo înăuntru în acea zi, apoi în final după ce el l-a dovedit pe Dumnezeu că era Dumnezeu, Dumnezeu a coborât și a dovedit că El era Dumnezeu, apoi el

a avut o cădere nervoasă. El s-a dus și a stat sub un pom de ienupăr și voia să moară și s-a rugat lui Dumnezeu să-i ia viața. Patruzeci de zile și nopți el a fost acolo afară pribegind în jur prin pustie și Dumnezeu l-a găsit retras înapoi într-o peșteră undeva.

13 L-ați observat pe Ioan venind în același fel? Observați cum a venit el. Exact în același fel, tăind și lovind și spunând: „Nu este legal să ai

soția fratelui tău” și aceea în final i-a tăiat capul. Și când ei l-au aruncat în închisoare, imediat ce el l-a dovedit pe Dumnezeu și l-a prezentat și a spus: „Acesta este Mesia”...eu cred asta...În „Epocile timpurii” a lui Pember sau unul din marii scriitori, a spus că Ioan...Toți profeții sunt vulturi, desigur. Ei trebuie să urce sus să vadă departe. Și el a spus că ochiul lui de vultur a fost înceteșat în acea închisoare. Dar ce era, el era exact modelul lui Ilie. Vedeți? El trebuia să aibă acea stare agitată.

¹⁴ Apoi noi vedem azi. Vă dați voi seama că toți acești ani în care noi ne-am luptat pentru această slujbă, pentru botezul Duhului Sfânt, binecuvântările Cincizecimii și lucruri, este trist așa cum privim peste biserica noastră și să vedem că mulți cad. Dar totuși în mijlocul acesteia, noi privim afară aici și avem ochii noștri...Gândiți-vă la lumea ecumenică venind înăuntru, presbiterieni și luterani. Dar întoarceți aceea în jur acum, dacă voi aveți discernământ spiritual și priviți la oră. Ea arată că noi suntem aici. Chiar ora aceea când fecioara adormită a venit să ia ulei și s-a dus afară să-l cumpere, aceea este când Mirele a venit. Înțelegeți, înțelegeți?

¹⁵ Când voi vedeți metodiștii și bapțiștii și presbiterienii și așa mai departe căutând după Duhul Sfânt, fiți atenți. Acea este ora. Când fecioara adormită începe să vină și ele spun: „Dați-ne din uleiul vostru...”

Au spus: „Acum, voi mergeți să-l primiți în același fel în care l-am primit noi.” Și când ele s-au dus după el, a fost chiar ora în care Mirele a venit și mireasa a fost luată și ele au fost lăsate afară, unde era plânsul, jelierea și scrâșnirea dinților. Mă întreb dacă oamenii mei pentecostali au ochii lor deschiși la una ca asta, să-și dea seama că noi suntem chiar în pragul apariției Lui, chiar în orice timp, n-a rămas nimic altceva.

¹⁶ Noi am fost prin cele Șapte Epoci ale Bisericii acasă și toate acele lucruri și sub inspirația Duhului Sfânt văzând fiecare epocă și cum ea s-a împărțit pe sine și jos în această Epocă a Bisericii Laodiceea și-L vedem pe Cristos pus afară din propria Sa biserică și stând la ușă bătând, încercând să intre înapoi în propria Sa biserică; și văzând exact mesajul și ce va merge înainte în acea zi și cum va acționa acea fecioară adormită și toate aceste lucruri și vedem totul chiar gata, chiar acum, doar la...Răpirea ar putea veni la orice timp. Corect. Eu sunt așa de bucuros. „Toți cei care iubesc apariția Lui...”

¹⁷ Cineva a spus ziua trecută, a spus: „Frate Branham, tu sperii oamenii.”

Am spus: „Ce vrei să spui?”

A spus: „Ei bine, spunând că Isus ar putea veni în orice timp.”

Am spus: „Ești creștin?”

„Da, dar vai, este o mulțime de lucru de făcut!”

Am spus: „Doar un minut.” Am spus: „Cel mai mare eveniment care ar putea vreodată să ia loc care emoționează inima mea mai mult decât orice altceva, să recunosc apariția lui Isus Cristos.” Asta-i corect. Păi, acest muritor va fi înghițit în nemuritor; bătrânețea va cădea jos de pe el. Eu voi...Păi, noi vom---noi vom fi făcuți în asemănarea Fiului lui Dumnezeu și-L vom vedea așa cum este El, și prin...Nu va mai exista timp-spațiu. Și eternitatea, păi, ce...Vai, ar fi ceva greșit mintal cu o persoană care nu ar iubi apariția Lui; asta este, dacă tu ești corect cu...Dacă al tău---sufletul tău este corect, este un dor.

¹⁸ V-ați putea imagina un bărbat fiind departe de soția lui anide zile, o soție scumpă, dulce și care știe în orice moment că el va apărea și ea îl va vedea? Și oh...Păi, toate anticipările ei sunt așezate chiar pe vederea lui dintr-odată(înțelegeți?), doar așteptându-l pe el să apară în orice moment.

Sau o fată, iubitul ei fiind dus; ei au stabilit că se căsătoresc. Doar imediat ce el sosește, ei se vor căsători. Oh, vai! Cum are ea totul pregătit! Vai, și...acela...Păi, nu există nimic în lume să însemne ceva pentru ea decât doar apariția aceluia băiat; asta-i tot. Ei bine, acela este felul în care trebuie să fie biserica. Da. Noi doar trebuie să iubim apariția Lui. Corect?

Pavel a spus: „Este o coroană așezată pentru mine pe care Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da în acea zi”- nu numai lui, ci tuturor aceluia care iubesc apariția Lui. Îmi place aceea așa de mult.

¹⁹ Păi, priviți aici, eu...Numai un lucru, sunt atât de încet să ajung să încep și apoi atât de lung să ajung să mă opresc și eu...Eu sunt atât de bucuros că voi toți credeți în har și voi---și voirăbdați cu mine. Acum, noi nu vom lua decât doar un timp scurt și---aici cu biserica. Și eu aș dori, dacă asta nu era doar pentru a vă vorbi și am promis s-o am, mie doarmii-ar place să ascult acest mic cor să cânte restul timpului șibiserica acolo afară să mărturisească spre gloria lui Dumnezeu și ceea ce s-a întâmplat printre voi. Oh, aceea ar fi doar grozav. Eu doar---eu doar pun asta chiar acolo pentru aceea, să vedem că se întâmplă.

Știți, noi slujitorii, de multe ori, mai ales evangheliștii, noi întotdeauna mergem la biserică și trebuie doar să continuăm să predicăm, predicăm, predicăm. Noi niciodată nu ajungem să stăm jos și să ne încălzim de la focul din biserică. Voi știți, doar să construiesc o...Voi știți, și...

²⁰ Așa cum se pretinde că Cincizecimea acum este ceva---mulți oameni spun că ea a fost ceva ce a fost. Și departe cu mulți ani, acum două mii de ani ei au avut o Cincizecime și Duhul Sfânt a căzut peste oameni și ei au făcut lucruri mari. Ei bine acum, tu nu te poți încălzi la un foc pictat. Nu, tu te vei congela de moarte. Vedeți? Acela este doar ceva care a fost pictat. Acea este ceva care a fost. Și dacă Dumnezeu care a fost cu ei atunci nu este acelașiastăzi, atunci...

Întocmai ca hrăind canarul vostru cu vitamine ca să-i dea aripi puternice bune și oase bune și o mulțime de pene și îl păstrați într-o colivie. Acea nu-i face lui foarte mult bine să-i dați aripi bune cu pene dacă nu-l veți lăsa să zboare un pic. Deci eu cred că acela este felul în care noi doar trebuie să venim într-un loc unde noi să lăsăm Duhul Sfânt să vină înăuntru și să lucreze printre noi și să facă ceva pentru noi.

²¹ Acum, noi vom citi doar un moment, o scriptură și doar vă voi vorbi câteva momente. Și apoi cam pe la ora două...Trebuie să mergeți acasă și să vă mâncați prânzul și apoi veniți înapoi. La ora două eu trebuie să fiu din nou la adunarea Oamenilor de afaceri să vorbesc în această după masă.

²² Acum, haideti să ne plecăm capetele doar un moment înainte să ne rugăm. Și mă întreb în această dimineață, în solemnitatea acestui moment, că dacă pe inimilenoastre noi avem o povară despre care ne-ar place ca Dumnezeu să știe și voi ați vrea să fiți amintiți în rugăciune, dacă voi doar vă ridicați mâna. Domnul să vă binecuvânteze.

Atotputernic și Omnipotent Dumnezeu, Cel infinit Care a fost înainte să fi existat o lume, un atom sau o moleculă; El stă acolo în eternitate, marele EU SUNT. Cum Îți mulțumim noi Ție astăzi că Tu ai făcut o cale pentru noi să venim la Tine și să avem un interviu cu Tine. Căci a fost spus de către al tău---al tău Fiul Tăupreaiubit, Domnul Isus, Salvatorul nostru, „Dacă cereți orice Tatălui în Numele Meu, eu o voi face.”

Atunci noi cerem în Numele lui Isus doar o mică discuție cu Tine, Doamne, pentru că noi Te iubim și noi vrem să ne exprimăm pe noi înșine către Tine. Noi Te iubim pentru că Tu ne-ai iubit pe noi și noi n-am fi fost aici dacă nu erai Tu. Apoi când noi am venit pe calea pe care am ajuns aici, atunci Isus a venit să ne răscumpere înapoi la acest Tată iubitor.

²³ Și noi vom cere în această dimineață ca în lumina puterii de sfințire a Sângelui Său ca Tu să ne curățești de tot răul nostru, orice am făcut, gândit sau spus care a fost contrar Ție. Și Tată Dumnezeule, noi

știm că acelea vor fi multe lucruri. Pentru un Dumnezeu sfânt măreț până și Îngerii apar murdari pentru El, unde vom sta noi?

Dar azi noi avem privilegiul să venim dincolo de Îngeri, pentru că Isus n-a murit niciodată pentru Îngeri. Și Îngerii sunt slujitori și prin Sângele lui Isus noi suntem fii și fiice. Și noi venim în prezența Ta să spunem: „Îți mulțumesc, Tată, pentru ceea ce ai făcut pentru noi, pentru ceea ce Tu însemni pentru noi.”

²⁴ Și noi știm că în spatele fiecărei mâini în această dimineață există o mare dorință. Mă rog, Tată, ca Tu să acorzi dorința inimilor lor. Noi Îți mulțumim pentru acest loc de-aici, această biserică, această parte a trupului Domnului Isus; pentru tot—pentru păstorul ei, pentru diaconii ei, administratori și toți membrii care vin aici, pentru toți oamenii care s-au adunat sub acoperișul ei în această dimineață, în această clădire. Eu mă rog ca Tu să-i binecuvântezi pe ei foarte abundant. Fie ca ea să fie casa de rugăciune. Cum a spus Isus: „Este scris, casa Tatălui Meu se va chema casă de rugăciune.”

Fie ca de-aici să meargă slujitori în toate părțile lumii. Fie ca picăturile de rouă ale milei să fie atât de reale aici încât albinele de miere care caută hrană să vină aici din toate părțile orașului să găsească odihnă pentru sufletele lor, hrană pentru sufletele lor. Acordă asta, Doamne.

Acum noi vom cere ca să binecuvintezi aceste câteva cuvinte pe care noi urmează să le citim, Doamne. Eu mă rog ca tu să le sfințești în semințe de plantat în inimile oamenilor ca să poată crește în pomi mari. Pentru gloria lui Dumnezeu noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

²⁵ În **Romani, al 3-lea capitol, versetul 3**, eu citesc aceste cuvinte:

Căci ce dacă unii n-au crezut? Va face necredința lor, credința lui Dumnezeu fără efect?

Voi vorbi în această dimineață---doar pentru câteva momente despre „**Necredința nu-L împiedică pe Dumnezeu.**” Unii ar putea gândi că asta o face, dar asta n-o face. Dumnezeu are un program și programul Lui...Așa cum a spus Ioan: „El este în stare din aceste pietre să ridice copiii lui Avraam.” Corect. Programul lui va merge mai departe, doar la fel.

²⁶ Necredința este tot așa de veche ca Edenul. Acolo este unde ea s-a născut, a fost în Eden. Și necredința este să te îndoiești de ceea ce Dumnezeu a spus. Acum, ați observat voi unde s-a născut necredința, acolo a fost luat în socoteală mult din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Satani-a spus Evei...Când ea a spus: „Dumnezeu a spus,” el n-a negat

aceea, că Dumnezeu a spus „așa-și-așa,” dar el a spus: „Cu siguranță Dumnezeu nu va face un lucru ca acela.” Vedeți, aceea a fost **nașterea necredinței**; sămodifici o iotă din Cuvântul perfect al lui Dumnezeu. Noi trebuie să stăm întocmai cu El, indiferent unde, sau ce, sau cum, viețile noastre și așa mai departe trebuie să se măsoare cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

²⁷ Și dacă noi amavea,vreo descoperire ne-ar fi prezentatăcare este contrară Cuvântului scris, atunci noi n-ar trebui niciodată s-o primim pentru că aceea este exact ceea ce Satan i-a făcut Evei. Ea avea Cuvântul, dar ea urmărea după ceva lumină nouă și Satan a văzut că ea a primit-o. Deci noi nu vrem niciodată să adăugăm ceva la Cuvânt sau să luăm ceva afară din Cuvânt; ci doar lăsați-l în felul în care este. Stați drept cu Cuvântul, pentru că **tot ce este contrar este necredință**.

²⁸ Acum, noi știm aceea în aceste zile din urmă și așteptăm după asta,am așteptat-o, noi frații și slujitorii care---am încercat să trăim cât am putut de aproape de Dumnezeu pentru că noi avem o datorie sacră să veghem peste turma lui Dumnezeu, peste care Duhul Sfânt ne-a făcut supraveghetori. Noi supraveghem turma să-i ținem în ordine, să-i hrănim cu hrana oilor. Și oile mănâncă din biblie, mieii lui Dumnezeu. Isus a spus: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu,” chiar pe Cuvânt.

²⁹ Și Pavel a spus în Galateni 1:8, dacă un înger v-ar aduce vreo altă evanghelie vouă decât aceea care a fost deja dată, atunci lăsați-l să fie blestemat. Vedeți? Cât este de fermă această poruncă că noi trebuie să stăm întocmai cu Cuvântul; nu vă mișcați din El. Vedeți? Și Eva doar s-a mișcat vag. „Poate, probabil, Dumnezeu doar va trece cu vederea peste asta.”

³⁰ Noi auzim atât de mult astăzi despre Dumnezeu fiind un Dumnezeu bun. Și asta-i adevărat. El este un Dumnezeu bun; noi credem aceea. Dar El este de asemeni un Dumnezeu al judecării. **Pentru ca să fie bun, El trebuie să** aducă judecată. Ca să țină legea Lui, trebuie să existe...Trebuie să existe o pedeapsă la lege sau legea este fără efect. Dacă există o lege care spune ca să treci pe semnalul roșu este împotriva legii, apoi dacă nu există nicio pedeapsă să fie aplicatăpentru acea lege, atunci legea nu este bună deloc.Doar ai putea tot atât de bine s-o neglijezi sau orice vrei să faci pentru că nu există nicio lege.

Dar când tu încalci peste acel Cuvânt al lui Dumnezeu pentru ceva crez sau tradiție, tu ai trecut peste acea linie între milă și judecată. Corect. Tu trebuie să stai drept în Cuvânt, îmi place aceea, chiar cu Cuvântul. ”

10NECREDINȚANU-L ÎMPIEDICĂPEDUMNEZEU

Nici o singură iotă nu va... sau punctuleț cu niciun chip nu va trece. „Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul meu nu va cădea.” Trebuie să fie.

31 Cum am putea lua ore să mergem înapoi și să punem bazele cum că---dacă am avea timp---cum acea știință, cu ani în urmă, a încercat să ridiculizeze chiar gândurile lui Dumnezeu, făcându-și ei înșiși un nume mareț, ceva realizare pe care și-o puteau face lor înșiși. Dar chiar în timp ce ei încearcă să sape și să dovedească Cuvântul nu ar fi adevărat, Dumnezeu se întoarce chiar în jur și-i lasă să dezgroape ceva să-L dovedească.

Astfel, acum câțiva ani, când s-a născut biserica pentecostală, eiau spus: „Este o grămadă de fanatism. Ea nu va rezista niciodată,”neștiind că era mișcarea lui Dumnezeu.

Dumnezeu a trebuit să facă aceea. Acela era timpul pentru ea. Era epoca pentru ea.

32 Așa cum eu am spus undeva nu cu mult timp în urmă, în una din adunări, poate aici, că Ioan era atât de sigur că era Isus...Chiar înainte ca el să fi văzut semnul lui Mesia, acel porumbel, Dumnezeu coborând din cer în formă de porumbel, Duhul Sfânt venind din cer, Vocea spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit...”Aceea era ceea ce el trebuia să vadă. Tatăl i-a spus lui aceea în pustie. „Peste Cine vei vedea Duhul...” Dar Ioan era atât de sigur.

Ei l-au întrebat, au spus: „Nu ești tu acel Mesia? Ești---nu ești---nu ești tu...acel profet ce trebuia să vină? Nu ești tu acesta și acela?”

El a spus: „Nu sunt.” Dar a spus: „Există Unul care stă printre voi acum.” Vedeți, el știa că timpul era atât de aproape încât acolo---Acela era deja în mijlocul poporului pentru că el trebuia să-L prezinte pe El și el știa că El era acolo.

33 Și eu cred că aceea este ceea ce marea biserică a viului Dumnezeu a făcut în aceste zile din urmă.A fost să aducă oamenilor recunoașterea viului Dumnezeu prin biserică. Înțelegeți? Aceea este pentru ce a fost ea ridicată. Și acea biserică trebuie să vină înapoi, nu la un crez, ca dogma romană sau ceva: este să vină înapoi la biblie. Să meargă înapoi la Cuvânt. Nu contează ce spune El, doar---doar să-i facem față cu Cuvântul, nu să folosim propria noastră gândire; stați cu Cuvântul pentru că Aceea este promisiunea lui Dumnezeu.

34 Acum, necredința este un lucru vechi departe în Eden. Și asta vine prima dată înăuntru atât de șiret, aproape adevărul. Acum, dacă cineva a spus: „Fratele Branham s-a dus sus la Biserica lui Dumnezeu în această

dimineață.” Corect. „El a întâlnit păstorul.” Da. „Avea un costum închisla culoare și cravată.” Da, este adevărat. A stat jos la partea dreaptă a păstorului.” Corect. S-a ridicat și a vorbit.” Da. Și poate totul din aceea este adevărat, fiecare bucățică din asta. Apoi, ei ar fi spus: „Chiar înainte ca el să vină la ușă, când el a ajuns la ușă acolo, el a luat o băutură dintr-o sticlă.” Acolo, este minciuna. Dar tot restul din asta este atât de adevărat (înțelegeți?) restul din asta este atât de perfect adevărat, încât **acel singur lucrușor împresoară tot lucrul și-l face o minciună.**

³⁵ Ei bine, acela este felul în care face diavolul. El ne duce jos în orice fel și-l prezintă atât de drăguț și va merge înăuntru și va fi de acord cu cea mai mare parte din Cuvântul lui Dumnezeu; dar el nu va lua tot Cuvântul lui Dumnezeu. Și aceea este ceea ce noi trebuie să facem. El va spune: „Eu cred că este un asemenea lucru ca nașterea din nou. Dar ceea ce eu cred că este asta, este o schimbare a minții.”

Dar aceea nu este o schimbare a minții; este o creatură nouă. Nu este...Biserica nu are nevoie de operație estetică; este nevoie de o convertire. Este nevoie să fie o creatură nouă. Și necredința te va împinge peo parte. Mulți din ei spun: „Ei bine, acum, eu cred aceea...Noi credem în Duhul Sfânt în locul nostru, dar noi credem că atunci când credem în Dumnezeu, noi primim Duhul Sfânt.” Acum, vedeți voi cât este de aproape aceea? Cum era dacă ucenicii, după șase zile, Matei i-ar fi spus lui Andrei: „Știi ce? Eu cred că noi deja îl avem. Hai să-l acceptăm prin credință.” Înțelegeți? Nu s-ar fi întâmplat niciodată. Vedeți? Singura cale ca ei să fi știut cum se va întâmpla când el va veni, ei aveau scripturile să dovedească ce va fi aceea când vine. Corect.

³⁶ Ioel a spus: „Aceea va veni să se împlinescă,” Ioel 2:28, „va veni să se împlinescă în zilele din urmă că Eu voi turna Duhul Meu peste orice făptură și fiii și fiicele voastre vor profeti. Peste slujitoarele Mele și peste slujitorii Mei, Eu voi turna Duhul Meu. Și voi arăta semne în ceruri și pe pământ,” și așa mai departe.

Isaia 28:18 a spus: „Și va veni să se împlinescă în aceste zile din urmă,” că toate mesele vor fi pline de vărsătură și așa mai departe, a spus El. Dar Cuvântul va veni învățătură peste învățătură, rând peste rând peste rând, un pic aici și un pic acolo și țineți strâns de ceea ce este bun. Căci cu buze bâlbâitoare și alte limbi voi vorbi acestui popor și aceasta este odihna. Aceasta este ținerea sabatului în care voi ar trebui să intrați. Căci toată aceasta, ei nu au înțeles-o, s-au îndepărtat, dând din capetele lor și așa mai departe. Astfel voi vedeți acei ucenici au fost instruiți în Cuvânt.

³⁷ Și noi știm că în aceste zile din urmă, că ceea ce urmează să se întâmple această---această...(Sunt eu..eu nu sunt---sper că nu fac nimic greșit.)

În zilele din urmă ceea ce se întâmplă---urmează să se ridice este o biserică antrenată scriptural, pe linie, pentru că urmează să se ridice imitații carnale. Biblia a spus așa cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, așa vor face acești oameni cu minți desfrânate privitoare la adevăr. Și Isus era Adevărul. Cuvântul Tău este Adevărul,” pentru că „Laînceput a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut Trup și a locuit printre noi.,„Și Cuvântul lui Dumnezeu este maiputernic decât o sabie cu două tăișuri, care separăosul și un Discernător al gândurilor inimii.

Noi ne dăm seama că noi suntem în acea zi când orice poate părea atât de real; dar totuși, dacă este în afara scripturii, lăsați-o în pace. Nu contează ce fel de senzație, ce rezultate găsiți din ea, dacă ea nu este în scriptură, stați departe de ea. Stați drept cu Cuvântul. Da.

³⁸ „Ei bine”, spuneți voi, aceea este „tu aduci poporului necredință.” Nu, eu încerc să-i aduc la credință. Credința vine prin auzire, auzirea crezului? Aceea poate fi în Almanah, dar nu este biblia.Vedeți? Auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, aceea este ce aduce credință. Să auzi Cuvântul lui Dumnezeu, aceea aduce credință. (Acum, sunt cam douăsprezece minute rămase. Eu...Acum, eu sunt prea încet din nou.)

Necredința nu-L distruge pe Dumnezeu; ea nu distruge planul Lui; ea nu distruge lucrările Lui; ea doar distruge pe cel necredincios. Necredința distruge numai pe necredincios.

³⁹ Unul mi-a spus mie nu demult, „Pastore”, a spus (aparținea la o anumită organizație bună) și el a spus: „Noi oferim o mie de dolari cash la cine poate produce,” (doar înainte de transmisiunea mea) „poate produce o vindecare prin vindecarea Divină. Și noi răsplătim asta.” El știa că eu urma să vin după el la Jonesboro, Arkansas. Și eu m-am dus la transmisiunea mea.

Și imediat după transmisiune, m-am dus și am adus doctorul din oraș la un om care a avut cancer pe gât...Și în timp ce mă rugam pentru el aceea a căzut de pe gâtul lui și s-a rostogolit pe podea. Ziarele au scris asta.

⁴⁰ Astfel am întrebat doctorul(doctorul lui, care era un prieten de-al lui) și am spus: „Doctore...”(Am vorbit cu el de multe ori. Aceasta era o altă adunare după ce aceea a avut loc). Am spus: „Vă amintiți cazul?”

El a spus: „Bine.”

„Puteți menționa ceva, vreo știință medicală care putea face aceea?”

El a spus: „Nu, domnule, nu pot.”

„Atunci asta trebuia să fie ceva supranatural s-o facă.”

El a spus: „Corect.”

Am spus: „Eu vă voi plăti pentru timpul dvs.” Voiam să strâng o mie de dolari pentru misionari.

Dar când am ajuns la biroul păstorului (el nu m-a văzut niciodată) și el a spus... Eu am spus: „Am auzit emisiunea dvs. Că dumneavoastră veți da o mie de dolari la oricine putea produce dovada vindecării Divine.”

„Da.”

Am spus: „Eu---dumneavoastră. Dumneavoastră puteți---ați putea să-mi faceți cecul, dacă doriți.” Am spus: „Iată omul; iată doctorul lui.”

Apoi am aflat că mia de dolari era chiar undeva în Texas sau așa ceva.

⁴¹ El a spus: „Lăsați-mă să vă văd... Voi aduce o fetiță aici înăuntru și lăsați-mă să-i tai mâna ei. Și lăsați-mă să văd că o vindecați. Atunci eu voi crede.”

Am spus: „Dumneavoastră sunteți într-o mare nevoie de vindecare mintală.” Cu siguranță, oricine care taie mâna unui copil...

Acesta este același diavol vechi care spus: „Dacă tu ești Fiul lui Dumnezeu, păi, lasă-mă să văd, fă-ne un miracol aici în fața noastră. Lasă---lasă să vedem aceste pietre că se transformă în pâini.” Vedeți? „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, vino jos de pe cruce. Noi te vom crede.”

El ar fi putut s-o facă. Dar El ar fi ascultat de diavolul. El a spus: „Eu nu fac nimic până ce Îmi arată Tatăl,” vedeți? Corect. „Eu fac ceea ce El Îmi spune să fac.” Deci voi vedeți, când aceste influențe vin și încearcă să vă spună aceasta, aceea și cealaltă... Și să nu credeți asta.

Cuvântul lui Dumnezeu...

Acest slujitor mi-a spus mie, a spus: „Nu-mi pasă (când eu m-am dus de pe terasa lui) câte lucruri ai putea produce; eu încă nu cred asta.”

Am spus: „Cu siguranță nu. Tu ești un necredincios. Ea n-a fost trimisă necredincioșilor, domnule, a fost trimisă numai credincioșilor. Aceia sunt singurii care o vor vedea vreodată.”

⁴² „Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea (necredincioșii), dar voi Mă veți vedea pentru că Eu voi fi cu voi, chiar până la sfârșit”, sfârșitul timpului.” Isus Cristos este același ieri, azi, și-n veci... dacă El trăiește, nu va produce El același lucru? Nu va produce viața Lui așa cum a făcut ea, dacă ea trăiește în voi?

⁴³ Acum...doar distruge necredincioșii. Și ea a făcut asta în zilele lui Noe. Noe era un predicator al neprihănirii care a auzit Cuvântul Domnului și a pregătit o arcă pentru salvarea familiei lui. Și ce-a făcut el în timp ce a pregătit el această arcă? El a predicat necredincioșilor. Acum, Noe a fost un critic radical pentru acei necredincioși. **Dar singurul lucru pe care necredința lor l-a făcut a fost să aducă judecata pe pământ.**

Și chiar judecata care a distrus necredinciosul a fost singurul mijloc de salvare a lui Noe. **Chiarapele de judecată care au distrus necredinciosul a fost lucrul pe care a plutit arca** lui Noe. Amin. Vedeți? Deci ea doar distruge pe necredincios. Ea nu are nimic de-a face cu Dumnezeu. Ea nu-L oprește pe el. El doar merge mai departe la fel. Da, domnule.

⁴⁴ Acum, credința, credința este ridicolă pentru fiecare,dar nu pentru Dumnezeu și pentru acela care o are. Acum, ea nu este ridicolă pentru Dumnezeu pentru că El este Autorul credinței. Și nu este ridicolă pentru omul care are credința pentru că el este un credincios în Dumnezeu, deci ea nu este ridicolă pentru el. Dumnezeu este Autorul ei. El a creat-o. Și omul care a primit-o de la Dumnezeu...Desigur ea nu este---ea nu este ridicolă pentru Dumnezeu. Pentru că El a creat-o, El știe ce este ea.

⁴⁵ Și credinciosul care o primește, ea nu este ridicolă pentru el pentru că aceea este substanța lucrurilor sperate, evidența lucrurilor pe care el nu le poate vedea, gusta, simți, mirosi sau auzi. Dar el știe că ele sunt acolo. Nu este ridicolă pentru el pentru că ele sunt doar așa de bune ca împlinite. Vedeți? El nu trebuie să se îngrijoreze de nimic despre ea. El știe că Dumnezeu a zis asta și Dumnezeu a spus asta; aceea este destul pentru el.

În regulă. Deci, noi vrem să avem credință. Dumnezeu ne vrea să avem credință. Și necredința nu va distruge planurile Lui. Nu le va face nimic. Ele vor merge exact mai departe doar la fel. Aș vrea să văd pe cineva să ia necredința lor și să oprească soarele. „Ei bine, tu spui credința ta...„Oh, da, ea a făcut-o. Iosua a făcut. Credința o va face. Dar necredința ta nu va duce nicăieri. Corect. Nu.

⁴⁶ Vezi un nor ridicându-se și vezi dacă necredința ta, că nu va ploua...Vezi dacă nu va ploua doar la fel. „Ei bine”, spui tu, „va face asta vreun bine?” Oh, da. Credința o va face. Vedeți, necredința nu are nicio valoare în asta, deloc.

⁴⁷ Voi sunteți controlați de două elemente, ori credeți ori nu credeți. Acum, haideți să luăm necredința și să vedem ce face. Ea crează

îngrijorare și asta aduce apăsări și asta nu te poate ajuta deloc. Nu există nicio valoare în necredință, deloc.

(Dacă tu...)Spune, dacă tu urmează să fii împușcat dimineața la răsăritul soarelui, asta nu te va ajuta defel să te îngrijorezi despre asta, niciun pic. Asta doar numai îți face mai rău. Deci, tu nu poți face asta. Nu este bine să faci asta.

„Ei bine,” spui tu, „ce face credința?” Ea... „Ce face Cuvântul lui Dumnezeu?” Crează credință. ”Ei bine, ce-ar putea face credința dacă tu urmează să fii împușcat dimineață?” Măpoate elibera—a făcut-o de multe ori. Sigur. Vedeți? Nu există valoare în necredință. Toată valoarea care există este în credință, crezând Cuvântul lui Dumnezeu, luându-L pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui.

⁴⁸ Acum, aici cu câțva timp în urmă, înainte ca ei să critice Statuia Libertății, un dar al Franței pentru Statele Unite...Acum, este criticat, eu înțeleg, că tu nu poți,merge sus în ea. Eu am avut privilegiul să merg în ea odată. Și eu am urcat în brațul statuii. Și apoi, acolo afară am pășit într-un loc mic, ghidul și eu și acolo era o fereastră. Și eu priveam afară peste tot și mă gândeam la vărul meu când el a venit acasă din armată, acolo tot bătut și împușcat.

„Dar când vaporul venea înainte către țarm,” a spus el, „Billy, ei și-au împins scaunele cu rotile și cazurile de pe târgi sus deasupra, când noi puteam vedea îndepărtare,” în Primul Război Mondial. Acea a fost înainte ca să apară acele clădiri să vină în New York atât de mari încă și ei au putut vedea acea Statuie a Libertății ridicându-se din apă. El a spus că ei au început să cânte: „Țara mea este dintine, acel ținut dulce al libertății.” Bătrâni veterani, tăiați și zdrobiți, împușcați, ologi, când ei au văzut acea statuie că se ridică din ape astfel, au spus că ei doar au căzut jos și au început să strige. De ce? Chiar în spatele aceleia, mama aștepta,iubita aștepta, soția aștepta, bebelușii așteptau.

M-am gândit: „Dacă asta a făcut un soldat să se simtă în felul acela, ce va fi aceea când noi vom vedea vechea cruce colțuroasă atârând dincolo? Un veteran odihnindu-se de la tăieturile și zdrobirile câmpului de luptă...”Oh, eu vreau să stau pe puntea vechii corăbii a Sionului și să ridic mâinile mele și să spun: „Mărețul har, ce sunet dulce,” sau „Oh, cât îl iubesc pe Isus!”

⁴⁹ Eu priveam afară prin acea fereastră și mă gândeam la aceea și am observat zăcând pe jos aici peste tot o grămadă de vrăbii mici moarte.Și ele arătau ca și când tocmai fuseseră ucise. Și i-am spus ghidului, am spus: „Acele vrăbii, tu le-ai otrăvit?”

El a spus: „Nu, nu. Noi nu le-am otrăvit.”

Am spus: „Ei bine, de ce zac ele moarte chiar în jurul ferestrei aici?”

El a spus: „Ele și-au lovit creierii de fereastră.” Și eu am spus: „Cum s-a întâmplat aceea?”

El a spus: „Înainte de noaptea trecută a fost o furtună.” Și a spus: „Când furtuna sufla și vânturile se roteau și copacii se scuturau fulgerele străluceau,” a spus, „acele păsări mici încercau să afle un adăpost,” a spus, „ele au ajuns în lumina acestui far.” Și a spus: „Atunci...Și dacă ele doar ar fi folosit lumina să găsească siguranță,ele ar fi fost în siguranță. Dar ceea ce ele au încercat să facă a fost să zboare și se izbeau de acea lumină. Și ea doar le-a orbit și ele și-au izbit creierii lor mici și zac moarte.”

⁵⁰ Eu n-am spus nimic deloc chiar atunci, dar m-am gândit: „Ce adevărat este asta! Necredincioșii, în loc să încerce să ia lumina farului (Cuvântul lui Dumnezeu este o Lumină), să încerce să ia acel far și să meargă către siguranță cu el la Cristos, ei își lovesc creierii, mor în păcat și dizgrație încercând să se izbească de acea lumină, când asta va fi total imposibil. Acolo nu pot să se ridice destui necredincioși, destui diavoli să vină afară din iad ca să stingă vreodată afară acea Lumină a lumii.”

„Eu sunt Lumina lumii.” Ei n-o vor putea niciodată s-o stingă.

Deci există numai un singur lucru de făcut. Când ea strălucește pe cărarea ta, urmeaz-o. „Numele Domnului este un turn puternic. Neprihăniții aleargă în el și sunt în siguranță. Dacă viorămâneți în Mine (în turn), cuvintele Mele locuiesc în voi, atunci voi puteți cere orice vreți, eu voi face pentru voi.”

⁵¹ De multe ori am considerat...Acum, eu sunt...spun asta cum aș spune la tabernacolul meu. Eu nu m-aș simți mai acasă în tabernacol. „Frate Branham, cum se întâmplă aceste lucruri? Cum se întâmplă asta și cum se întâmplă aceasta?” Este doar a rămâne în Isus, crezând Cuvântul Lui. El a promis să facă asta și El o va face. (Acum eu trebuie să mă grăbesc.)

⁵² În regulă. Isus a venit în lume...(Încă doar despre un comentariu. Eu am cincizeci de scripturi scrise aici pe asta, deci...Dar eu doar am anumite scripturi și pot să mă uit jos aici și să mă refer la asta.)

⁵³ Acum, Isus, când El a venit în lume, El a venit în timpul unei mari necredințe. Corect. El a venit în asemenea fel încât a cauzat ca necredinciosul și mai mult să nu creadă. Dumnezeu doar trage...

El este un Tată atât de minunat. A adus exact la timp și i-a dat Lui...(așa cum oamenii s-augândit) un copil ilegal și nu L-a trimis

niciodată la școli și așa mai departe. Și El a fost doar un fel de Băiatciudad. Dar totuși era ceva în legătură cu El care părea să fie că ceea ce El spunea era adevărul. Ceea ce El vorbea, era așa.

⁵⁴ Și El niciodată n-a luat credit pentru El Însuși, ci s-a conectat pe Sine cu Dumnezeu. „Nu sunt Eu care face lucrările,” a spus El. „Voi pretindeți că Dumnezeu este Tatăl vostru și voi spuneți că El este, atunci voi nu Mă credeți? Dacă voi nu Mă puteți crede, credeți lucrările pe care le fac Eu. Ele sunt legitimitățile Mele. Ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine. Ele sunt acelea care vorbesc dacă este adevărat sau nu. Citiți scripturile, ce trebuia să facă Mesia. Cercetați scripturile pentru că în ele gândiți voi că aveți Viața Eternă și ele sunt cele ce mărturisesc despre Mine.” Deci, El era Cuvântul viu al lui Dumnezeu. „Ele sunt cele care mărturisesc despre Mine, scripturile.”

⁵⁵ Necredința nu L-a oprit niciodată. El doar a continuat să meargă mai departe. El a vindecat bolnavii, a înviat morții, a curățit leproșii, s-a dus drept mai departe. Și când ei n-au crezut că astfel de lucruri s-ar putea întâmpla...Și necredința lor nu L-a oprit pe Isus deloc. El a mers direct mai departe făcând ceea ce El trebuia să facă, **nu L-a deranjat pe El niciun pic.**

Acum, trebuie să fie necredincioși. Dumnezeu a prezis aceea.Și vor fi zece necredincioși la un credincios. Mai mult decât aceea---poate o mie la unul pentru că biserica este în minoritate. „Nu te teme, turmă mică; este voia bună a Tatălui Tău să-ți dea Împărăția.” Așa că nu căutați după ceva mare mare. Diavolul este întotdeauna după ceva mare; dar Dumnezeu se face pe Sine mic. Dumnezeu, un bebeluș într-o iesle, lehova plângând.V-ați putea imagina pe lehova jucându-se ca un Băiat adolescent? El era Dumnezeu. Dumnezeu era în El. Corect. El a venit să exprime pe Dumnezeu. Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu Sine.

⁵⁶ Așa că doar priviți la---ceea ce Caiafa a putut să adune ceea ce se numea o campanie măreață. Uneori păstorilor le place aceea; despre o biserică de mărime obișnuită, uneori ei poate au idea că „Pentru că eu nu sunt afară ca Billy Graham sau Oral Roberts sau ceva asemănător, poate Dumnezeu nu mă iubește tot așa mult.” Ascultați, niciodată să nu credeți aceea.

Unele din cele mai puternice adunări pe care le-am avut vreodată erau în biserici mititele, uneori șapte sau opt din noi într-o casă undeva, rugându-ne.Vedeți, Dumnezeu a promis să se adune...Nu contează cât

18NECREDINȚANU-L ÎMPIEDICĂPEDUMNEZEU

de mică era biserica, El a promis să se adune cu noi. „Oriunde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor.”

⁵⁷ În regulă. Ca să închei, spun aceasta: necredința nu-L oprește pe Dumnezeu, nu oprește programul lui, nu oprește mișcarea lui, nu oprește nimic decât pe cel necredincios. Îl oprește pe el în păcatul lui și acolo este el, stă, privind la el însuși.

Azi ei spun că nu există un asemenea lucru ca Duhul Sfânt, dar aceea nu oprește Asta. Oamenii merg direct mai departe primind Asta doar la fel. Ei spun că nu există vindecare Divină, dar ei continuă drept în înainte ajungând vindecați doar la fel. Ei spun că nu există bucurie; oamenii merg drept mai departe strigând doar la fel.

„Nu există un asemenea lucru ca acest botez al Duhului Sfânt despre care voi pentecostalii vorbiți.” Dar oamenii sunt umpluți cu El în fiecare zi. Ei ar putea să nu fie în stare să-L explice, dar ei știu că L-au primit; acela este lucru cel mai important. Deci, necredința nu-L oprește pe Dumnezeu. Noi știm că l-am primit. Eu sunt așa de bucuros să mă asociez pe mine însumi cu oamenii care îl au.

⁵⁸ Să ne rugăm. Îl iubiți? Ridicați-vă mâinile. Tatăl nostru ceresc, noi suntem atât de fericiți în această dimineațășă știm că nu există cale să-L explicăm pe Dumnezeu. Noi nu putem științific să-L aducem pe Dumnezeu jos. Moise n-ar fi putut să ia frunze din copac la laborator să afle ce fel de spray a fost pus pe acele frunze că ele nu se ardeau. El n-a încercat. El doar a stat jos și i-a vorbit.

⁵⁹ O Dumnezeule, acordă aceea acestor suflete sărace, umile din Phoenix, care rătăcesc în sus și-n jos pe aceste străzi sau care hoinăresc mai degrabă, în sus și-n jos pe aceste străzi, aparent merg nicăieri, nimic de făcut, fie ca ei să audă vocea lui Dumnezeu de la acest tabernacol și altele din acest oraș și să vadă focul lui Dumnezeu peste oameni, să vadă oamenii cum acționează ei.

⁶⁰ Fie ca ei să nu încerce să vadă științific despre ce este vorba, ci fie doar ca ei să vină în bisericuță și să stea jos și să-l vorbească. Eu sunt sigur că ei vor afla, ca Moise, că El a spus: „EU SUNT CEL CE SUNT”. EU SUNT, niciodată nu am început și niciodată nu se sfârșește. El a fost întotdeauna și va fi întotdeauna.

⁶¹ Noi credem în Tine, Dumnezeule și ne rugăm ca Tu să mărești credința noastră, ca marea milă a lui Dumnezeu să continue să fie cu noi. Binecuvântează acești oameni înăuntrul în această dimineață. Și sfințește credinciosul într-o asemenea măsură ca toate puterile lui Dumnezeu să poată fi eliberate în viețile lor, ca ei să fie epistole vii citite de toți oamenii

și Cuvântul lui Dumnezeu să poată trăi în inimile și viețile lor. Binecuvântează pe grațiosul nostru frate preaiubit de-aici, păstorul. Mă rog, Dumnezeule, ca Tu să-i dai lui dorința inimii lui, lui și celor dragi ai lui și bisericii lui. Acordă asta, Doamne.

⁶² Iartă-ne nouă slăbiciunile noastre și pregătește sufletele noastre pentru umplereacu Duhul care se apropie, așa cum noi credem că va veni curând pentru că dușmanul a început să vină ca un șuvoi și s-a spus că ei vor ridica un---Duhul lui Dumnezeu va ridica un steag împotriva lui. Noi privim în aceste zile din urmă...Așa cum noi am exprimat, când fecioara adormită începe să strige după ulei, atunci noi știm că timpul este la îndemână. Deci, Doamne, noi facem inventarul chiar acum. Suntem noi credincioși? Credem noi Cuvântul în plinătate? Uplete lămpile noastre atât de pline ca noi să dăm lumină în întuneric.

⁶³ Binecuvântează strângerea din această după masă la adunareaPărtășiei Oamenilor de Afaceri. Eu mă rog, Dumnezeule, ca tu să salvezi multe sufleteîn această după masă. ȘiTată Dumnezeule eu te rog ca Tu să vii înapoi în această bisericuță aici, deseară cu oamenii și în alte locuri peste tot în oraș unde oamenii se adună. Acordă asta, Tată. Și într-o zi, noi ne încredem că noi vom...Când aceste cuvinte care au fost spuse în această dimineață și această bandă este pornită dincolo undeva în marile ceruri ale lui Dumnezeu, ca noi să fim toți acolo fără pată sau zbârcitură, încrezându-ne numai în meritele lui Isus. Acordă aceasta,în Numele lui o cerem.Amin.

⁶⁴ Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îl iubiți pe El? Aș vrea ca voi să faceți ceva pentru mine chiar înainte de a preda serviciul păstorului. Și eu știu că este ora doisprezece și este timpul pentru noi să plecăm. Eu cred că el are altceva ce el a vrut să facă sau să spună. Dar doar înainte ca eu să plec să merg să mă pregătesc pentru cealaltă adunare care vine mi-ar place ca voi să-mi faceți un favor.

⁶⁵ Acest cor mic...Aș vrea să fac o remarcă, domnule, un cor care arată bine, curat, cu fețe spălate. S-ar putea gândi că sunt nebun, dar dacă eu sunt, eu sunt încă drept în Cuvânt. Haideți să cântăm cu toatăinima noastră: „Îl iubesc.” Soră pianistă, vrei să vii acolo? „Îl iubesc. Îl iubesc căci El m-a iubit întâi.” Eu doar iubesc asta. Voi nu?

⁶⁶ Oh, eu sunt un kentuckian. Este vreun kentuckian aici? Ei bine, binecuvântate fie inimile voastre. Nu-i de mirare că Arizona o duce atât de bine peste tot.Oh, minunat. Frate Ed Hooper, eu m-am gândit că vă văd...Oh, tu ești doar un pic mai sus de Kentucky. Eu m-am gândit la el că

20NECREDINȚANU-L ÎMPIEDICĂPEDUMNEZEU

era un kentuckian, de asemenea, dar eu cred că tu ești de sus din jurul Carolinei, de undeva de-acolo de sus, din câte îmi amintesc cel mai bine.

67 În regulă, fiecare din adâncul inimii voastre acum, toți împreună, felul în care noi o cântăm jos la pârâu, voi știți la ramificațiile pârâului.Acum, fiecare, fiecare acum.

Îl iubesc, Îl(Oh, ce frumos sună aceea)

Pentru că El m-a iubit întâi

Și-a câștigat salvarea mea

La pomul Calvarului.

68 Așa frumos? Știți, eu obișnuim să am un predicator bătrân care venea să mă vadă. Eu...El predica un pic, apoi alerga în spate și-mi strângea mâna, spunea: „Glorie lui Dumnezeu,” și apoi alerga sus și mai predica un pic mai mult: bătrânul frate Ryan. Eu obișnuiam să mă gândesc.Într-o zi am spus: „Frate Ryan, vreau să te întreb ceva. De ce alergi în spate și-mi strângi mâna tot timpul?”

A spus: „Bateria mea se descarcă. Am nevoie de puțină încărcare,” a spus el. Astfel aceasta mă încarcă pe mine pentru această după masă. Vedeți? Haideți s-o cântăm cu mâinile noastre ridicate.

Îl iubesc, Eu (Asta este frumos)

Pentru că El m-a iubit întâi;

Și-a cumpărat salvarea mea(În ordine, frate păstor.)

La pomul Calvarului.

69 La câți vă place strângerea de mână? Vouă vă place aceea? Oh, eu...Știți, obișnuiam să fiu baptist, dar eram un fel de baptist care strângea mâinile, dar aceea nu era niciodată că asta venea de acolo. Mie îmi place o strângere bună de mână. Acum câțva timp (Soția mea nu este cu mine în această dimineață și soră Sothmann, nu vreau ca tu să-i spui. Voi înțelegeți?) M-am dus cu ea jos în centrul orașului. Eu iubesc această bună strângere de mână demodă veche, știți. M-am dus în centrul orașului și o doamnă a spus: „Hello, soră Branham.”

Și eu n-am auzit-o pe ea să spună ceva. Am spus: „Scumpo, aceadoamnă ți-a vorbit.”

Ea a spus: „Eu i-am răspuns.”

Ei bine,” am spus eu, „Eu sunt sigur că ea n-a auzit. Eu nu am auzit. Eu stau așa aproape de tine.”

Ea a spus: „Oh, eu am zâmbit.”

Am spus: „Acum, un mic zâmbet slab?”

Mie îmi place---mie îmi place o strângere reală de mână. Vouă nu? Nu vă place aceea?

70 Cucâtva timp în urmă, departe (Acum, aceasta este oribil, păstorule; tu iartă-mă), departe...Eu eram---M-am dus jos în Florida. Noi aveam o adunare și noi am avut un cort mare acolo afară cam de...Oh, multe mii de oameni s-au adunat pentru vindecare. Și voi știți, serviciile de vindecare, voi știți cum sunt ele, trăgând și îmbulzindu-se. Și exista unul din frați, care a venit la mine, mi-a spus: „Ducesa vrea să te vadă.”

Eu am spus: „...cine?” Nu știam despre ce vorbea fratele.

El a spus: „Ducesa.”

Am spus: „Cine este ducesa?” M-am gândit că ea putea fi o olandeză(*ducesă=duches și olandez=dutchman în engleză se pronunță foarteasemănător*), așa cum ei numesc aici sus Olandezul Pierdut. Ceva asemănător cu un Olandez Pierdut, de asemenea, știți. Deci eu am spus: „Eu nu înțeleg.”

El a spus: „Păi, este femeia care stăpânește toată această proprietate peste tot aici.”

Și eu am spus: „Ei bine, privește, există cam cinci mii de oameni bolnavi acolo afară care încearcă să ajungă înăuntru de asemenea.”

„Oh,” a spus el, ”dar aceasta este ducesa. Tu trebuie s-o vezi.”

Am spus: „Ea nu este mai mult decât oricare altcineva, nu-i așa? Înțelegi, ea este doar o ființă umană.

Și el a spus: „Așa cum mergi afară prin cortul de-aici, ea va fi acolo.”

71 Și eu am privit-o. Ea a venit sus. Acum, vă rog, nu vă gândiți că aceasta este blasfemiator. Eu sper că asta nu sună în acel fel. Dar ea avea o pereche de ochelari pe un băț. Acum, voi știți că voi nu urmează să priviți prin niciun băț, afară, în felul acesta—avea ochelarii pe un băț, astfel.

Și ea a spus: „O sunteți dvs. Doctor Branham.

Și am spus: „Nu, doamnă. Nu, nu, nu, nu.” Am spus: „Eu sunt fratele Branham.”

Ea a spus: „Sunt fascinată.”

Și ea a ridicat acea mână afară acolo cu suficient aur pe ea să trimită o duzină(*o duzină=12*) de misionari în jurul lumii de zece ori. Și ea a ridicat mâna ei sus, astfel. Acum, acela nu-i niciun mod de a obține o strângere de mână.

M-am întins sus și am avut o strângere acelei mâini grase mari și eu am avut-o. Am spus: „Lăsați-o jos aici, astfel că eu vă voi recunoaște când eu vă voi vedea din nou.”

Mie îmi place o strângere de mână bună, veche.Vouă nu? Haideti să o facem în timp ce noi cântăm: „Îl iubesc.” Fiecare acum.

22NECREDINȚANU-L ÎMPIEDICĂPE DUMNEZEU

*Îl iubesc, Îl(Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.
Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu....?...)
Pentru că El m-a iubit întâi; (Aceasta-i corect.)
Și-a cumpărat salvarea mea
La pomul Calvarului.*

Până vă văd din nou, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, haideți să ridicăm mâinile noastre către El.

Îl iubesc, (Frate păstor....?...)